

Med Hensyn til den lokale Administrations Arkiver er der fra Folkethingets Side ved tidligere Behandlinger af Arkivvæsenet gjentagne Gange yttret Ønske om, at der i Tide maatte blive sørget for en af Sagkyndige foretagen Indsamling, Opbevaring og Ordning. Paa Finantsloven for 1881—82 bevilgedes der med dette Maal for Die et Beløb til en foreløbig Undersøgelse af alle lokale Arkiver. Resultatet af denne foreligger i Anmærkningerne til Lovforslaget, og Udvalget er ganske enigt med Ministeriet i, at der snarest muligt bør sørges for at tilvejebringe Lokaler til Opbevaring af disse i saa høj Grad ilde medhandlede Arkivsager, der findes spredt over hele Landet.

Udvalget har overveiet Spørgsmaalet, om det vilde være tilraadeligt at samle hele denne Arkivmasse i Hovedstaden eller lade den forblive i de forskjellige Landsdele. Naar Udvalget tilraader det Sidste, har det ladet sig lede af forskellige Hensyn. Hovedstaden er allerede nu i den Grad det eneste Midtpunkt, vi have, for videnskabeligt Arbejde, ligesom her er samlet saa mange af Landets offentlige Institutioner, at der for Alvor bør stræbes henimod en større Decentralisation, for at ikke Hovedet skal blive altfor stort til Kroppen. Men foruden denne mere almindelige Betragtning er der i denne Sag særlige Grunde, der tale for netop ikke at samle disse Arkivsager i Hovedstaden. De Arkivsager, her er Tale om, ere jo fremgaaede af den lokale Administration, og denne vil jævnlig være nødt til at hente Oplysninger herfra; at den vil kunne gjøre dette lettere, naar hver Landsdel har sit lokale Arkiv, er indlysende. Men ogsaa for det videnskabelige Arbejde, der kan bygges paa de lokale Arkiver, vil det være af Betydning, at hver Landsdel beholder sine Arkivsager. Disse ville jo være af særlig Betydning for den lokale Historie, der hos os endnu henligger saa godt som udhyret, til dels netop fordi Dokumenterne til den ligge uordnede hængjente paa Loftet og i Kældere i de forskellige Byer; men den lokale

Historie er saa nøje knyttet til Stedet, hvor den er levet, at den ogsaa bedst vil kunne voge frem i disse Omgivelser, og der vil her lettest findes Forskere, der have Øyst og Evne til at benytte det rige Stof. Særlig for Sjyllands Bedkommende gjælder, at dets Udvikling i mange Retninger har været saa forskjellig fra Dernes, at dets lokale Arkiver ville afgive rigt Stof til en særlig jydsk Historie. Endvidere er det rimeligt, at der vil være større Tilbøjelighed hos Private, navnlig Godseierne, til at aflevere deres Arkivsager, naar disse blive i Nærheden, end naar de skulle føres til Hovedstaden. Ogsaa for de Embedsmænds Bedkommende, der ansættes ved de lokale Arkiver, er det at vente, at deres Arbejde mere vil samle sig om den Landsdels Historie, i hvilken de leve, end om de ansættes ved et for hele Landet fælles Lokal-Arkiv i Kjøbenhavn. Det er Udvalgets Haab, at de lokale Arkiver i det smaa kunne blive Midtpunkter for historisk Forskning og Oplysning.

Udvalget foreslaar af disse Grunde at dele Landet i tre Arkivkredse, to for Nerne og en for Sjyland, men anser det i Henshold til de foregaaende Betragtninger ikke for rigtigt, som af Ministeriet foreslaaet, at overføre en Del af Sjyllands Arkivsager til Jyn. Med Hensyn til Navnet finder Udvalget „Stiftsarkiv“ uheldigt og foreslaar i Stedet for „Kredsarkiv“.

Udvalget anser det for Tiden ikke for rigtigt at gaa videre end til tre Kredsarkiver, da en videre Spredning og Udstykning vilde medføre forøgede Udgifter og næppe heller være af væsentlig Betydning.

Medens det foreliggende Forslag kun for det ene Kredsarkivs Bedkommende fastslaar Beliggenheden, anser Udvalget det for heldigt i selve Lovforslaget at fastslaa, i hvilke Byer Arkiverne skulle lægges. For den østlige Øgruppe vil Kjøbenhavn være det naturlige Sted, da alle Banelinier udmunde her; dog anser Udvalget det ikke for heldigt, at de lokale Arkivsager indgaa som Dele af Hovedarkivet, og foreslaar derfor at stryge